

ஆசிரியர் :
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
திலோன்.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichery.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, பவ னுலு மாகி மீ உச ல (7—3—35)

NO. 15.

திருமந்திரம்.

உய்யும் வகையா லுணர்வின லேத்துமின்
மெய்ய னரனெறி மேலுண்டு திண்ணெனப்
போய்யொன்று மின்றிப் புறம்போலி வார்நடு
வையனு மங்கே யமர்ந்துநின் றானே .

அடங்காத வென்னை யடக்கி யடிவைத்
திடங்காண் பரானந்தத் தேயென்னை யிட்கே
நடந்தான் செயுநந்தி நன்ஞானக் கூத்தன்
படந்தான்செய் துள்ளுட் படிந்திருந் தானே .

விம்மும் வேருவும் விழுமேழு மெய்சோருந்
தம்மையுந் தாமறி யார்கள் சதுர்கேடு
சேம்மை சிறந்த திருவம் பலக்கூத்து
ளம்மலர்ப் போற்பாதத் தன்புவைப் பார்க்ககே .

தேட்டறுஞ் சிந்தை திகைப்பறும் பிண்டத்துள்
வாட்டறுங் கால்புந்தி யாகி வரும்புல
னோட்டறு மாசை யறுமுளத் தானந்த
நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் காணவே .

உற்றிட மெல்லா முலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவேளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே .

சத்தியென் பானோரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி யென்ப தறிகிலர்
பத்தியைப் பாழி லுகுத்தவப் பாவிகள்
கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றாரே -

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
முலபண் டாரம் வழங்குகின்
றன்வந்து முந்துமினே.
[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை,
பவ னு) மாசி மீ 24 உ

அரவ மாட்டேல்.

இஃது ஓளவையார் அருளிய
“ஆத்தி குடி” என்னும் சூத்
திரக் கொத்துள் ஒன்று. இத்தகைய
அமுத வாக்கியங்கள் எல்லாம் உல
கோர் தமது சிற்றறிவு கொண்டு அறிய
முடியாத உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
பொருளையும் உலகியலுக்கு ஒப்பிய
சாதாரணமான பொருளையும்
கொண்டு உள்ளனவாகும். பாம்பைப்
பிடித்து ஆட்டாதே என்பது உலகிய
லுக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். இங்கே
பாம்பு எனப்பட்டது சிறிக் கொத்தும்
நாகமாகிய விஷப்பாம்பையே குறித்த
தாகும். “பாம்பென்றால் படையும்
நடுங்கும்” என்பது பழமொழி. எவ

ரும் பாம்புக்கு அஞ்சவர். உறிச் சம
ணர் போன்ற ஒரு சிலர் ஒழிய மற்றை
யோர் எவரும் விஷப்பாம்பைக் கொல்
லாது விடமாட்டார். கொடியனவற்
றையோ கொடியாரையோ கொலையால்
ஒறுத்தல் அற நெறியே என்ப.

குறள்.

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்
[பைங்குழ்
களைகட் டதனோடு நேர்.
(ஊ 55ம். அதி. செங்கோன்மை செ. 10)
என்பது தேவர் திருவாக்கு.

அரசு நிலை அடைந்தான் ஒருவன்
கொடியராயினாரைக் கொலையால் அழி
த்து நல்லோரைக் காத்தல் நெற் பயிர்
களின் ஆக்கத்துக்குத் தடையாயுள்ள
களைகளைப் பிடுங்கி அந் நெற் பயிர்
களைக் காப்பது போலாகும் என்பது
இதன் பொருள். துட்ட நிக்கிரகசிட்ட
பரிபாலகராகிய தத்துவப் பெரியார்
பண்பும் இதுவே ஆகும். விரிப்பிற்
பெருகும். அமயம் நேரும்போது கூறப்
படும். பாம்புகளைப் பிடித்து ஆட்டிப்
பிழைக்கும் மாக்களும் அவற்றால் கடி
யுண்டு இறந்தமைக்குச் சான்று பல
உண்டு. இன்ன இழிதகை வாழ்க்கை
யால் பழியும் பாவமுமே பல்குவதா
கும். ஆதலால் அரவம் ஆட்டேல்-பாம்பு
புகளைப் பிடித்து ஆட்டாதே என உல
கியலுக்கு ஒப்பியவாறு கூறப்பட்டது.

இனி, இதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்
பிய பொருள்தான் யாதோ? எனின்,
அஃது ஈண்டு ஒருசிறிது சுருங்க உரைக்
கப்படும். குண்டலியை வசப்படுத்துவா
யாக என்பதே “அரவம் ஆட்டேல்”
என்பதன் உண்மைப் பொருளாகும்.
ஆட்டேல் என்பது உலகியலுக்கு ஒப்
பிய பொருளில் எதிர் மறையாயும் உண்
மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளில் உடன்
பாடாயும் நின்றது. “வித்தகம்பேசேல்”
என்பது போல பாம்பு என்னும் பரி
பாஷையால் பேசப் படுவது குண்டலி.
குண்டலியே வாசி; வாசி என்னும்

வாசகி; இதுவே மனம்—சரீரம் என்க.
சரீரம்வசப்படவே வாசி என்னும் குண்
டலியும் வசமாகும். உற்ற ஆக்கையின்
உறு பொருள் ஆகிய சிவபரஞ்சடர்,
உரிய சாதகங்களால் உடலகத்துக் குடி
புகவே வாசி என்னும் வாசகி வசப்
படும். இதனையே வாசியேற்றம் குதி
ரையேற்றம் என்னும் பரி பாஷை
களால் பெரியோர் கூறினர். வாசியே
வாயு, அதுவே பாம்பு. வாசி என்னும்
அசுத்தம் மலிந்த வாயுவினால் ஆக்கப்
பட்டது இவ் உடம்பு. அவ் வாயுவினால்
நிலை பெற்று இருப்பது இவ் வுடம்பு.
அவ்வாயு இன்மையால் அழிந்து படு
வது இவ் உடம்பு. வாயு என்னும்
காற்றடைத்த பை எனப்படுவது இவ்
உடம்பு. இவ் வாயு என்னும் வாசி
அசுத்தம் நீங்கி வசப்படுதலால் அழி
ந்து படாது நித்தியத்துவம் பெறுவது
இவ் உடம்பு. ஆதலால் வாசியே—குண்
டலியே சரீரம் எனப்படுவது என்க.
கீழ் முகமாய் நிற்கும் அருமமான
குண்டலியானது—கீழ்நிறைப் பொலி
வுடைய மனமானது உரிய சாதகங்க
ளால் மேல் நோக்கி நிற்பதே—ஆரோ
கணம் பெறுவதே வாசி வசப்படுவ
தென்பது. கீழ் நோக்கிக் கிடந்த குண்
டலி மேல் நோக்கி ஆரோகணம் பெற்ற
உண்மையையே பின் வரும் சித்தர் திரு
வாக்கு நன்று புலப்படுத்துகின்றது.

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்.

ஆலடிப்பொந்திலே வாழ்த்தபாம்பே
அரசடிப்பொந்திலே புகுந்து ளெண்டாய்
வாலடி தன்னிலே பார்த்துப்பார்த்து
வாங்கியே தாங்கியின் ரூடாய்பாம்பே.

(ஊ செ. 84)

ஆலடிப் பொந்தில் வாழ்த்தல் குண்
டலி கீழே மூலாதாரத்தை நோக்கி
நின்றதைக் குறித்தது. அரசடிப் பொந்
தில் புகுதல் என்பது அக்குண்டலி
மேல் நோக்கிச் சுழிமுனையைத் தாவி
நின்றமையைக் குறித்தது. வாலடி என்
பது புருவமத்தி. பாம்பாட்டிச் சித்தர்
என்பது வாசியை வசப் பண்ணிய

மெய்யடியார் ஒருவர் திருநாமமாகும். அன்றி உலகியலுக்கு ஒப்பப் பாம்பு களைப் பிடித்து ஆட்டும் பிடார மாக்களுள் ஒருவரல்லர் என்பது வெள்ளிடை. பாம்பாட்டி என்பது பரிபாஷை. நித்தியத்துவம் பெற்ற மெய்யடியார் எல்லாம் பாம்பாட்டிச் சித்தர் களே யாவர்—வாசியை வசப்படுத்திய வரே ஆவர். பாம்பை ஆட்டுதல் என்றால் வாசி என்னும் வாசகியை இஷ்டம் போல இயங்கச் செய்தல்—இயக்குதல் என்பது. அதுவே வசப்படுத்தலாம். பின் வரும் சிவவாக்கியர் திருவாக் கும் வாசி என்னும் குண்டலியை மேல் நோக்கி வசப்படச் செய்ய வேண்டும் என்பதனையும் அதனற்றான் அமிர்தத் துவம் என்னும் நித்தியத்துவம் உளதாகும் என்பதனையும் நன்று வற்புறுத்து கின்றது.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

யோகநிலை.

உருத்தரித்த நாடியில் ஒடுங்குகின்ற வாயு
[வைக்
கருத்தினு ல்ருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லி
[ரேல்
விருத்தரும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந்தி
[கும்
அருட்டரித்த நாதர்பாதம் அம்மைபாத
[முண்மையே.

(ஷை செ. 5)

பாம்பாட்டலே வாய்மையான வாசி
யோகமுமாம் என அறிதற்பாற்று.

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்.

“காயக்குடத்திலே நின்றபாம்பைக்
கருணைக்கடவிலே செல்லவிட்டு
நேயச்சுழிமுனை நீடுபாய்ச்சி
நித்தியமானவஸ்துவை நிலைக்கநாடி
.....”

என்பதும் மேலே கூறிய பொருளையே
உடையதாகும். பாம்பாட்டிச் சித்தர்
பாடல் என்னும் அரிய பெரிய மறை
நூலில் காணப்படும் உண்மைகள் பல.
விரிப்பிற் பெருகும். சர்மமாகிய சத்தி-
சத்தியாகிய மயில் அடிமை கொள்ளப்
பட வேண்டும். அப்பொழுது தான்

மயிலுக்கு அடிமையாகிய அரவும் அடி
மை கொள்ளப்படும்—சீறிக் கொத்தும்
நாகமாகிய மனம் என்னும் வாசி-வாசி
என்னும் வாசகி வசப்படும் என்க.
வாசியை வசப்பண்ணுவதே சர்ப்ப
சயனம் என்பது—சர்ப்பத்தை ஆபர
ணமாகப் பூணுதல் என்பது. என்புள்
நியங்கும் அம்பு என்னும் அப்பில்
விளங்கும் உப்பே விஷ்ணு எனப்படு
வது—சிவம் எனப்படுவது. இவ் அப்
பில் இருக்கும் உப்புத் துப்பு நீங்கி—
துப்பு என்னும் களிம்பு நீங்கி அமிர்த
மாய்—அமிர்த சுகவாரியாய் விளங்கு
வதே இறைவன் பாற்கடலில் சேட
சயனனாய் விளங்குவது—பள்ளிகொள்வ
தென்பது. உப்பே உணர்வு. உப்பில்
லாமல் உணர்வில்லை. அவ் உணர்வே
—உணர்ச்சியே சிவம் என்க. நாரர்
+ அணை + அயனன் என்னும் நாராய
ணன் இவனே. சர்ப்பாபரணாகிய
சிவ பரம் பொருள் இவனே என்க.
பாம்பை அடக்கி ஆட்டுபவன்—பாம்பை
அணிந்தவன் இவனே என்க.
உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் ஆகிய
இறைவன் உடலில் பூரணமாய்க் குடி
புகுதலே சர்ப்ப சயனம் என்பதும்
அதனற்றான் நித்தியத்துவம் உளதாகும்
என்பதும் பின் வரும் பிரபல சுரு
தியாலும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு
கொள்க.

திருவாய் மொழி.

எந்நாளெம்பெருமா னுன்றனக்கடியோ
மென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே அடியோங்கள் அடிக்குடில்
வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்
செந்நாள்தோற்றித் திருமதுரை
யிற்சிலகுனித்து ஐந்திலைய
பைந்நாகத்தலைப் பாய்ந்தவனே
உண்ணைப்பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருமதுரை = லலாடபுருவ மத்தி.
சிலை குனித்தல் = வாசி கபால மேற்றப்
படுதல் ஐந்திலைய பை நாகம் = பஞ்ச
பௌதிக தது—அமல மடைந்த உட
லம். அசுத்த நிறையின் (அசுத்த பௌ

திக பஞ்சீகரண நிலை) காரியமாகிய
காமம் கோபம் முதலிய குணங்கள்—
பிணி மூப்புச் சாக்காடுகள் நீங்கி அமிர்
தத்துவம் என்னும் நித்தியத்துவம்
பெறுதற்கு வாசி என்னும் வாசகி தன்
விஷ்குணம் — விஷ்குணம் நீங்கி—
அசுத்தம் நீங்கி அமல மடைந்து வசப்
பட வேண்டும் — குண்டலி என்
னும் அரவம் ஆட்டப் பட வேண்டும்.
நினைத்தவாறு இயக்கப்பட வேண்டும்.
இது பற்றியே “அரவ மாட்டேல்” என
அருளிச்செய்தார் நமது பாட்டியார்
என அறிதல் வேண்டும். “அரவ மாட்
டேல்” என்பது உண்மைப் பொருளில்
பரிபாஷையாகும். “காலாட்டல்” என்
னும் சித்தர் பரிபாஷையும் இப்பொரு
ளையே உடையது. கால் என்பது வாயு.
அதுவே பாம்பு—வாசகி—வாசி என்க.
கால் ஆட்ட அறிந்தவன் காமத்தை
வென்றவனாவன். கஞ்சி (காஞ்சி) என்
னும் காமாட்சி பீடத்தை — காமம்
ஆட்சிப் பெற்ற இடத்தை அடைந்த
வன் இவனே. நினைத்த போகங்களை
யெல்லாம் கண்டு நிறை முறையோடு
உண்டு உபரதிபெற வல்லவன்—உண்
மைத் துறவு பெற வல்லவன் இவனே.
“காஞ்சியில் வதிவோர் எல்லாம் காலா
ட்டி உண்பார்தாமே” என்பது சித்தர்
திருவாக்கு. காலாட்ட அறிந்தவரே—
அரவமாட்ட அறிந்தவரே அமலப் படி
யேற்றம் பெற்று நித்தியத்துவம் பெற
வல்லராவர். மேலும் விரிப்பிற் பெரு
கும்.

திருமந்திரம்.

எற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்கும்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்க நிவாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்க நிவாளர்க்குங்
கூற்றை புதைக்கும் குறியதுவாமே.

(ஷை மீம்-தந். பிரானுயாமம். செ. 8)

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “அரவ
மாட்டேல்” என்னும் ஓளவை திரு
வாக்கின் உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொரு
ளும் உண்மைப் பொருளும் ஒருவாறு
உணரத்தகும்.

சுபம்.

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 14-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

திருமந்திரம்.

விந்துவு நாசமு மேவக் கனன்மூல
வந்த வனன்மயிர்க் கால்தோறு மன்னிடச்
சிந்தனை மாறச் சிவமக மாகவே
விந்துவு மாளுமெய்க் காயத்தில் வித்திலே.
விந்துவு நாசமும் விளைப விளைந்தது
வந்தவப் பல்லுயிர் மன்னுயி ருக்கெலாம்
அந்தமு மாதியு மாமந்தி ரங்கனும்
விந்து வடங்க விளையுஞ்சி வோகமே.

(ஊ. விந்து ஜெயம் செ. 27, 33)

நாத விந்துக்கள் ஒன்றுதற்குரிய நிறை முறை அமைந்த இல்லற ஒழுக்கத்தால்—பஞ்சம ஆகுதியால் விந்து அசுத்தம் நீங்கி உடலோடு உறையப் பெற்றவரே சிவோகம் கைவரப் பெற்று நித்தியத்துவம் பெறுபவராவர். “உபஸ்த துவார வடிவ கோளகத்தை அடைந்து வீரியத்தோடு கூடிய உபஸ்த இந்திரியம் வெளிப்பட்டது” எனவும் “அதுவே பஞ்சம ஆகுதியின் சாதனமாம்” எனவும் ஐதரேயம் முறையிடுகின்றது. காமம் ஆட்சி பெற்றால் சகல சித்தியும் உண்டு; முத்தியும் உண்டு. மதன சித்தி இல்லார்க்கு எவ்வகைச் சித்தியும் இல்லை; முத்தியும் இல்லை. இந்திரிய நிரோதம் பெற்ற வாய்மையான பிரமசாரிகளே இந்து மதத்தவர் ஆவர். வீரியத்தால்—வீரியம் எனும் விந்துவினால்—விந்துஎனும் இந்துவினால், ஆயது மதம் என்க. இதுவே இந்து மதம் என்பது. உண்மைச் சைவ மதம் இதுவே என்க. மெய்யடியார் எல்லாம் இத்தகைய வாய்மையான இந்து மதத்தவரே யாவர். மதத்தல் என்றால் வீரியத்தால் போலிவு பெற்று மிளிர்ந்தல். வீரியம் வீரம் என்பன ஒன்றே. வீரம் என்றால் அசுத்த நிறை என்னும் தாமதம் மலிந்த அசுத்த பௌதிகத் தடிப்பினால் ஆய போலி வீரமன்று. தற் சதந்திரம் என்னும் ராஜதம் மலிந்து பேதிக்கும் தன்மையுடைய மைந்தினால் ஆய அசுத்த வீரமு மன்று. மற்றே,

“நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்,
கடக்களி நேற்றுத் தட்ப்பெரு மதத்தின்”

(ஊ. திருவாசகம். திருவண்டப்பகுதி.)

ஆல் ஆய மதுரமான வீரம்—விமலமான வீரம்—வாய்மையான சத்துவம் என்னும் சத்துடைய வீரம் என்க. மெய்யடியார் எல்லாம் மதுரமான வீரர்களே—சத்துவ வீரர்களே—வாய்மையான இல்லற ஒழுக்கத்தால் காமத்தை வென்ற விமல வீரர்களே—வீர சைவர்களே என்க. “புலனைந்தும் வென்றான் தன் வீரமே வீரம்” என்

றார் ஓளவை. இந்திரிய நிரோதம் செய்வதே பிரஹ்ம சரிய ஒழுக்கம் என்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றன. வேதாந்த சித்தாந்த பாடிய கர்த்தாக்களுந்தான் சைவர் எனப்படுவோருந்தான் வீரியத்தை வெளிவிடாது அடக்கிக் கொள்வதே “நிரோதம்” என்பதன் பொருள் என்று கூறி விட்டனரே! இதற்கு மாறாக என்பு உள் உருக வேண்டும் என்று கூறுகின்றனே மாணிக்கம்.

திருவாசகம்.

என்புள் றுருக்கி யிருவினையை யீடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய வுள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்திலை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

(ஊ. குலாப்பத்து செ. 3)

என்பு உள் உருகுவதே இருவினையின் ஈடு அழியும் மார்க்கம். அஃதாவது இருவினையின் ஏற்ற இறக்கம் விடுபட்டு அவை சமப்படுதற்கு உரிய மார்க்கம் என அருளியது மணிவாசக சிவம். என்பு உருக வேண்டும் எனக் கூறப்படாது என்பு உள் உருக வேண்டும் என ஏன் கூறப்பட்டது? என்பு உள் இருப்பது யாது? என்பின் உள்ளே இருப்பது ஆறும் தாதுவாகிய “மஜ்ஜை” அல்லவா? அவ் ஆறும் தாது உருகி உருகிப் பக்குவப்படுவது அல்லவா? இருவினையின் ஈடு அழியும் மார்க்கம். இருவினையின் ஈடு அழிதல் என்றால் என்னை? அதுதான் இருவினையில் உள்ள ஏற்ற இறக்கம் விடுபட்டு அவை சம மடைதல்—ஒப்புதல் என்று கூறப்படும். இதுதான் “இருவினை ஒப்பு” எனப்படுவது. இதனால் மலங்களால் ஆய துன்பம் களைப்பும்—மலம் பரிபாக மடையும்—விமலமாகும் என்பது. இருவினை சமம் பெற்ற போது தான் மல பரிபாகம் உளதாகும். இதனால் தன்னிலை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் “துவந்துவங்கள்” தூய்மை அடையும்—அமலம் பெறும்—நீறும் என்று கூறப்பட்டது. அஃதாவது முன்னுள்ள சொரூபம் முழுமையும் கெட்டு—செத்து—சாகரமல் செத்து—திரிந்து வேறாக மாறும் என்பது. இவ்வாறு சாதலுறச் சாதல் அடைந்த போது தான் எம்பெருமான் உடலில் குடிபுகுவன். தெங்கின் இளங் குரும்பையுள் மறை பொருளாய் இருந்த இள நீரானது அக்குரும்பை விளையு அடைய அடைய அதனுள்ளே அணு அணுவாய் ஆக்க முற்றுப் பூரணப் பட்டு நிற்பல்

போல, இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த விமல தேகமானது உரிய சாதக யோகங்களால் அமல விளைவு அடைய அடைய அமல ஒளி வடிவினனாகி அதனுள்ளே அணு அணுவாக இறைவன் குடி புதிந்து பூரணப்பட்டு நிற்பான் என அறிதல் வேண்டும்.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

ஐயன்வந்து மெய்யகம் புருந்தவாற தெங்கனே
செய்ய தெங்கி எங்குரும்பை நீர்புருந்த வண்ணமே
ஐயன்வந்து மெய்யகம் புருந்து கோயில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தர் முன்பு வாய்திறப்பதில்லையே.

(ஊ செ. 162)

என அருளிச் செய்தார் தத்துவப் பெரியாராகிய சிவவாக்கியர். எம்பெருமான் உடலில் பூரணமாய்க் குடிபுருந்த போது தான் வாய்மையான மௌனம்-சமாதி — “தான் அவன் ஆகும் சமாதி” கைகூடும் என்க. இந்நிலை கைவரப் பெற்றவரே பிரணவ சரீர முடைய சீவன் முத்தர் என அறிக. இத்தகைய பிரணவ ததுவானது அருளாகிக் கரைந்து சிதாகாசப் பெருவெளியில் உலகு கண்டிட மறையும். அன்றி உலக மாக்கள் சரீரம் போல—உபாசக நீட்டையாளர் சரீரம் போல பிணமாகி விழ மாட்டாது. இயற்கை முறை இதுவே என்க. இதுவே பிரமத்தை அடையும் நெறி—வாய்மையான பிரமசரிய நெறி என்க. பிரமசரியம் என்றால் என்ன? அதுதான் பிரமத்தை அடைதற் குரிய ஒழுக்கம்—பிரமமாதற் குரிய ஒழுக்கம் எனப் பொருள் படும். இவ் வொழுக்கமே பிரம மாதற் குரிய முக்கிய சாதனமாய் முதற்கண்ணதாய் அதுட்டிப் பதற்கு மிக அரிதாய்ப் பெரிதாய் விளங்குதல் பற்றிப் பிரமசரியம் எனக் கிளந்து கூறப்பட்டது என அறிதற் பாற்று. இதனால் இவ் ஒழுக்கத்தின் அருமை பெருமை நன்று புலப்படும். இவ் ஒழுக்கம் கைவரப் பெறுதலே பெரிய தவமாகும். பிரமத்தை அடைதல் எவ்வாறு? பிரம மாதல் எப்படி? இதற்குரிய ஒழுக்கம் தான் யாது? எனின், அதுதான் ஆசான் உரை வழி நின்று ஒழுக்கப் படும் வைதிக நெறியாகிய அருந்தல் பொருந்தல் என்று கூறப்படும். நமது இருதயமாகிய தகராசாசத்துள் அணு ரூபமாயிருக்கும் பிரமத்தை வினாவேற்ற வேண்டும். அகத்தும் புறத்தும் தானையும் தானல்லாததாயும் விளங்குவது பிரமம். ஆதலால் அகத்தே உணர்ச்சி வடிவாய் விளங்கும் பிரமத்தோடு புறத்தே முன்னிலையாய் உணவாய் (அருந்தல் பொருந்தல்) உணர்வாய் விளங்கும் பிரமத்தை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலால் சேர்க்க வேண்டும்—சேர்த்து வினாவேற்ற வேண்டும் என்க. ஆகாச பூதம் பெருக்க முறு தல் என்பதன் உண்மை இதுவே என்க. “ஆகாச சரீரம் பிரஹ்ம” (தைத்திரியம்) எனச் சுருதி கூறியதும் அறிக. இது பற்றியே “அன்பின் குலாத் தில்லை யாண்டானைக்

கொண்டன்றே” என்று கூறப்பட்டது. இவ்வாறு முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலாகிய அருந்தல் பொருந்தல்களானன்றி — நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத்தானன்றி, முன்னிலைகளை வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்குவதால்—பெண்களை வெறுத்தலால் வாய்மையான பிரமசரியம் சித்திக்கமாட்டாது. தத்துவப் பெரியாராகிய மெய்யடியா ரெல்லாம் இத்தகைய வாய்மையான பிரமசரிய ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு குருவுரை வழுவாது ஒழுகி உய்தி யடைந்தோரே யாவர் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. பின் வரும் பிரமாணங்கள் இவ் உண்மையை நன்று வற்புறுத்துதல் கண்டு கொள்க.

திருவாய்மொழி.

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பொருந்துயரிடும் பையிற்றிந்து
கூடினேன் கூடி இனையவர் தம்மோ
டவர்தருங் கலவியேகருதி
ஒடினேனோடி உவதோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும்பதந்தேரிந்து
நாடினேன் நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணு என்னுநாமம்.

(ஊ திருமங்கையாழ்வார்)

நாராயணு என்னும் நாமம் என்பது அமல ஐகாரமாகிய எம்பெருமான் திருவடியையே குறிப்பதாகும். நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத்தால்—பஞ்சம ஆகுதியால் மல பரிபாகம் பெற்ற உடலகத்து இறைவன் திருவடி காணப்பட்டமை இதனால் கூறப்பட்டது. அருந்தல் பொருந்தல்களானன்றிப் பிறவாற்றால் உணர் வெனும் பெரும்பதம் தெரிதல்—உணர்ச்சி தூய்மை யடைதல் அசாத்தியமே யாகும். ஐம் பொறிகளையும் நிறை முறையோடு செல்ல விடாது இயற்கை விரோதமாக அவற்றை அடக்கி வாயோடு கண்முடி ஓராங்கு வீற்றிருத்தலாகிய சனிகற்ப நிரீவிகற்ப நீட்டைகளாகிய உபாசக நீட்டையால் உணர்ச்சி தூய்மை அடைதல்—உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிதல் அசம் பாவி தமே யாகும். மற்றோ, உணர்ச்சி மழுங்கி அசேதன மடைதலால்—பின்ன மடைதலால் மரணமே—பிறவி நெறியே உளதாகும் என்க. பின் வரும் பிரபல சுருதி இவ் வுண்மையை வெள்ளிடை மலைபோல விளக்கி நிற்பதல் கண்டு கொள்க.

திருமந்திரம்.

அஞ்ச மடக்கடக் கென்ப ரதிவிலார்
அஞ்ச மடக்கு மமரருமல் கில்லை
அஞ்ச மடக்கில சேதன் மாமென்றிட்
டஞ்ச மடக்கா அறிவறிந் தேனே.

(ஊ 7ம்—தந் ஐந்திந்திரிய மடக்குமுறைமை செ. 3)

அப்பர் தேவாரம்.

வினாவறியாமையாலே வேதனைக் குழியிலாழ்ந்து
களைகணுமில்லே னெந்தாய் காமாய் கற்றுமில்லேன்

இளையவீழ் கோதைமாதர் தங்கனோ டின்பமெய்த
இளையனுமல்லே நெந்தாய் என்செய்வான் தோன்றினேனே.

(ஊ குறைந்ததிரு நேரிசை செ. 9)

(வினாவு—அமல வினாவு. காமரம்—மதனாகமம்.)

திருமந்திரம்.

பயனுறு கன்னியர் போகத்தினுள்ளே
பயனுறு மாதிரஞ்சுடர்ச் சோதி
அயனெடு மாலறியாவகை நின்றிட்
யெர்நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே.

(ஊ 9ம்-தந். ஆகாசப்பேறு செ. 4.)

இவ்வாறு மெய் படியார்கள் அருளி யிருக்கின்றார்கள் அல்லவா? 'பெண்களை விட்டு ஒருபால் ஒதுங்குவதால் -காட்டுக்குப் போவதால் பிரமத்தை வினை வேற்றுதலாகிய வாய்மையான பிரமசரிய ஒழுக்கம் கைகடமோ? பிரமமாதல் கைகடமோ? உணர்வேனும் பெரும் பதம் தேரிய வருமா? அமலம் ஆக்கமுறுமா? இந்திரிய நிரோதம் என்பது என்னை? இந்திரியத்தை வெளிவிடாது அடக்குவதால் நிரோதம் சித்திக்குமா? அதன்பால் உள்ள கசிவு -ஓதம்-அழுக்கு அகலுமா? பெண்கள் போகமே "ஓதமலி நஞ்சு" எனப்படுவது. ஓதமலி நஞ்சை உண்டவன் யார்? அவன்தான் சிவன்-சிவமானவன். நஞ்சை உண்பது எப்படி? ஓதம் நிறைந்த நஞ்சு ஆதலால் அவ் ஓதத்தை நீறச் செய்து உண்ண வேண்டும். அஃதாவது சிறிது சிறிதாக முன்னிலையாகிய நஞ்சை உண்பதனால் ஓதத்தை நீறச் செய்ய வேண்டும்; வற்றச் செய்யவேண்டும் என்க. அப் பொழுது தான் நிரோதம் என்னும் பதம் சித்தித்ததாகும். அவ்வாறு சித்திக்கப் பெற்றவன் வீரனான-வீரியனான-காமத்தை வென்றவனான என்க. இவ்வாறு நிரோதம் சித்திக்கப் பெறாவிடின் என்னையோ? எனின், அவன் பிணி மூப்புக்களால் சீரம் பிணமாகச் சாதலடைவன் என்க. இந்திரிய நிரோதம் உளதாய போதுதான் சகல சித்தியும் உண்டு.

திருமந்திரம்.

ஒழியாத வந்து வுடனிக நிற்கும்
அழியாப் பிராண னதிபலஞ் சத்தி
ஒழியாத புத்தி தபஞ்செப மோனம்
அழியாத சித்தியுண்டாம் விந்துவற்றிலே.

(ஊ 7ம்-தந் விந்துஜயம் போகசர வோட்டம் செ. 12)

விந்து வற்றல்-இந்திரிய நிரோதம் சித்தித்தல்-விந்துவில் உள்ள இரண்டு கலைகள் பிருகிவி அம்சமாகிய உடலில் உறைதல். "அன்னத் திருவிந்து மாயுங் காயத்திலே" என்பது திருமந்திரம். (ஊ செ. 29) இந்திரிய நிரோதம் சித்திக்கப் பெற்றவனே சிவோகம் கைவரப்

பெற்றவனாவன்; சிவமானவன் இவனே. இவனே ஆலத்தை அமுத மாக்கியவன்—சிவன் என்க. நஞ்சை உண்டால்—இந்திரிய நிரோதம் சித்திக்கப் பெற்றால்—விந்து சீரத்தில் உறையப் பெற்றால்—அடங்கினால் சிவோகம் வினையும் என்க. இது பற்றியே

"விந்து அடங்க வினையும் சிவோகமே"

என அருளிச் செய்தார் எம் அண்ணல் திருமுலர் என அறிதற் பாற்று. இவ்வாறு உலகர் போல் வாழ்ந்து ஒப்பு ஒழுக்கி அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெறாது,வாயோடு கண் மூடி மயக்க முற்று ஓராங்கு வீற்றிருத்தலால் இந்திரிய நிரோதம் வாய்ந்து இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் கைகடதல்-சிவோகம் கைவரப் பெறுதல் முயற் கொம்பே யாகும். இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் சத்திரிபாதம் இன்னவை என ஒரு சிறிதும் அறியாது படிப்பு வல்லபத்தால் சாத்திரம் பலபேசிச் சாதலடைந்ததும் அடைவதுமே உலகிபலாயிற்று. முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலாகிய அருந்தல் பொருந்தல்களால் உய்தி அடைவது என்றால்--இருவினை ஒப்புக் கைவரப் பெறுவது என்றால் எளிதின் முடிவதன்று. அதன்மேல் மல பரிபாகமோ எனின், அதன் பெற்றி யாரே கூற வல்லார்.? அதன் மேல் சத்திபாதம் பதிவது என்றால் அம்மம்! அரிது! அரிது! மாஅரிது! அடையும் துன்பங்களுக்கு அளவுண்டோ? சத்திபாதம் எவ்வளவு நிறை பதிய வேண்டுமோ அவ்வளவு நிறை பதியப் பெற்றாலன்றிச் சுகம் என்பது சோப்பனத்திலும் உண்டோ? சுகமின்று எனினும் துன்பத்துக்கு அளவுண்டோ? இல்லை. இல்லை. திருவருளே அதனை அறியும். கடலையாடி ஆடினதை ஆடினவனே அறிவனன்றி வேறு யார் அறிவார்? பிசுடானம் என்பது பொய்யாகுமா? துலம் தாங்கிய சிவம் பிசுடானமும் சிவம் கடலையாடிய பின்பெய்மானும் அரசு புரிவன் என்பதனை உலகடாக்கா கதை எனக் கண்டனரே யன்றி வாய்மை இன்னது என அறிவாரோ? அறியத்தான் முடியுமோ? சவிகற்ப நிர்விகற்ப நிட்டையாளராய் வீற்றிருந்து மாண்டு போன சாத்திர நிபுணருக்கு இத்தகைய அரிய பெரிய வேத ரகவலியங்கள் எல்லாம் முயற்கொம்பே ஆயின என்பது வெள்ளிடை மலையாம். இவ் உண்மைகளை அறியாத தற்காலச் சைவ உலகம் சீரம் பிண வியலடைய மாண்டு போன சவிகற்ப நிர்விகற்ப நிட்டையாளரையும் வித்துவான்களையும் வேதாரிகளையுமே வாய்மையான பிரமசாரிகள் எனவும் நித்தியத்துவம் அடைந்த மெய்படியார் எனவும் மயங்குவ தாயிற்று. இதனால் சமய குரவர் நில நாட்டிய பண்டைய உண்மைச் சைவம் மறைந்து சந்தான குரவப் பேர்லிச் சைவமே தற்காலத்தில் தாண்டவம் புரிய வேண்டிய தாயிற்று!. வாய்மையான பிரமசரியம் இன்னது என்பது நன்று யாப்புறுமாறு இன்னும் சில கூறுவல்.

(தொடரும்)

*** கழநாடும் தமிழும். ***

யாழ்ப்பாணம் புன்னுலைக்கட்டுவன்

வித்துவான் ப்ரம்மஸ்ரீ. சி. கணேசையர்

அவர்கள் எழுதியது.

(பதிப்புரிமை கட்டுரை ஆசிரியர்க்கே உரியது.)

(தொகுதி 2. 6-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

தாமோதரம் பிள்ளை.

இவர் யாழ்ப்பாணத்திலே புத்தூரைச் சார்ந்த சிறுப் பிட்டி என்னும் சிற்றூரிலே வேளாண் குலத்திலே சாலி வாகன சகாப்தம் 1755 க்குச் சமமான நந்தன (ஹ) ஆவணி மாசம்பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் வித்தியா தரிசியாயிருந்த வயிரவநாதபிள்ளை என்பவர். தாயார் பெருந்தேவி அம்மையார். இவர் தமது தந்தையாரிடம் ஆத்திசூடி, வாக் குண்டாம் முதலிய நீதி நூல்களையும் சூடாமணி நிகண்டு முதலிப்பற்றையும் கற்றுணர்ந்த பின், சன்னாகத்தி லிருந்த முத்துக்குமாரக் கவிராயரிடம் சென்று இலக்கிய இலக்கணங்களையும் கற்றுணர்ந்தவர். தெல்லிப்பளையில் அமெரிக்க மீஷனல் தாபிக்கப்பட்ட ஆங்கில கலாசாலையிலே ஆங்கிலம் சில ஆண்டுகள் கற்றபின், வட்டுக்கோட்டையிலே அம்மீஷனல் ரூபிக்கப்பட்ட சர்வ சாஸ்திர கலா சாலையிலும் எட்டாண்டுகள் வரையிற் கற்றவர். கோப்பாயி லிருந்த போதன வித்தியாசாலையில் சில காலம் ஆசிரிய ராக இருந்து, பின்பு சென்னையில் பாசிவல் துரையால் நடாத்தப்பட்ட தினவர்த்தமானி என்னும் பத்திரிகைக்கு அதிபராய் அங்குச் சென்று சிலகாலம் அதனை நடத்திய வர். சென்னைச் சர்வகலாசாலையிலே பீ. ஏ. பீட்சையிற் சித்தி எய்தி பின் கள்ளிக்கோட்டையிலுள்ள இராசாங்க வித்தியா சாலையிலே ஆசிரியராக இருந்தவர். அரசாட்சி யாரால் அளிக்கப்பட்ட "ராவ்-பகதூர்" என்னும் சிறப்புப் பெயரும் பெற்றவர். புதுக்கோட்டையில் நீதிபதி உத்தியோகமும் வகித்து நடாத்தியவர்.

இவர் உயர்ந்த உத்தியோகங்களில் அமர்ந்தனராயினும் தமிழ் நூற் பயிற்சியையும் விடாது அரிய தமிழ் நூல்களையெல்லாம் தேடிக்கற்று வந்தவர். செல்லரித்தும் இராம பாணந்தின்றும் எழுத்துக்களின் உருத்தொரியாது கிடந்த எட்டுப் பிரதிகளில் உள்ள நூல்களுட் சில வற்றை மிக அரிதாக ஆராய்ந்து அச்சிட்டு தமிழ் நாட்டார்க்கு உதவி

மகிழ்ச் செய்தவர். தாமும் புதிதாகச் சில நூல்கள் இயற்றினவர். சிறப்புக் கவியும் துதி கவியும் சீட்டுக் கவியும் பிற கவியுமாகத் தனிநிலைக் கவிகள் பல பாடினவர். இவர் பரிசோதித்து அச்சிட்ட தமிழ் நூல்களாவன:- தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினூர்க்கினியருரை, ஐந்தியல் நச்சினூர்க்கினியருரையும் ஏனைய பேராசிரியருரையுமாயுள்ள பொருளதிகாரவுரை, இறையனாகப்பொருளுரை, இலக்கணவிளக்கவுரை, வீரசோழிபுரை முதலிய இலக்கண நூல்களும் சூளாமணி தணிகைப்புராணம் முதலிய இலக்கிய நூல்களுமாம். ஆறுமுகநாவலரால் பரிசோதிக்கப்பட்ட தொல்காப்பியத்துச் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையருரையும் இவராலேயே பதிப்பிக்கப்பட்டது. இவர் இயற்றிய நூல்கள் சைவமகத்துவம், கட்டளைக் கலித்துறை சூளாமணி வசனம் முதலியவாகும்.

இவருடைய பாடுந் திறமையை உணர்தற் பொருட்டு இவர் பாடிய சில கவிகளை ஈண்டுக் காட்டுதும்.

வீரசோழியப் பதிப்புரை.

ஆசிரியவணக்கம்

எழுத்தொடு விழுத்தமிழ் பழுத்தசெந் நாவின்ன் முழுத்தகையேற்கவையழுத்தியோன் சுன்னு கத்துயர் மரபினோன் முத்துக்கு மார வித்தக னடித்தலை வைத்துவாழ்த் துவனே.

சைவமகத்துவம்.

பூவின்மெய்மத மிதுவிது பொய்யெனப் புகலுவ தரிதேயோ நாவி னுன்மனத் தானவின் றுணர்வரு ஞானசாகரமாமெய்த் தேவவாசகம் யுத்தியிற் கதிதமந் திறம்புமோ மனுவாலே மேவு மெவ்வெவ் வேதமுந்திறம்புநல் விஞ்சையா லளப்பின்

[ணே.

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

விண்ணுடைகலை வழித்தே சிகர்வெவ் வினைக்கு நெற்றிக்
கண்ணை சுப்ர மணிய சுவாமிகள் கான்மலரை
நண்ணுத் தலையினைசீரத் தாங்கநற் கோகழிவாய்
மண்ணாய்ப் பிறந்தில னேயைய கோவிந்த வையகத்தே.

அம்பலவாணபண்டிதர்.

வாக்கிற் சரசுவதி வாய்மைக் கரிச்சந்தர் மன்னனெடுந்
தூக்கு நடுவு நிலையிற் சானவி தாய்மையிற் பொன்
ஆக்கந் தனிலள காபதிமார னழகிலிந்த்ரன்!
தேக்குமவை போகத்தி லம்பல வாணனைச் செப்பிடினே.

புத்திரசோகம்.

விந்தை மிகுந்த வியன்சோமசந்தர மென்கொழந்தைச்
சந்திர சூரியர் வந்துதி யாமுன் சகோதரர் தாய்
தந்தைய ரின்றித் தனிநின்ற வேளையிற்றுவீனையோ
நிந்தனை நிந்தனை காணந்த காலிது நின்றனக்கே.

இவர் தமிழ் மொழியை வளர்க்குமாறு புத்தகங்களை
அச்சிட்டமையேயன்றி ஏழாலை என்னும் ஊரிலே ஒரு
தமிழ் வித்தியாசாலையையும் தாபித்தவர். அவ்வித்தியா
சாலை ஆசிரியராக இருந்தவர்கள் முருகேச பண்டிதரும்
குமாரசுவாமிப்பலவருமே. அதிற் கற்றுச் சிறந்தவர்கள்
வித்துவான் சிவானந்தஐயர், மாணிக்கத்தியாகராச பண்டி
தர் முதலாயினோர்கள்.

இலம்!

இலம்!!

சுத்த சாதகம்

துறவின் றன்மையையும், தேகம்
சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்
பதன் றன்மையையும், சாதன சதுஷ்
டபத்தின் றன்மையையும், மகாவாக்
கியத்தின் பொருளையும், சொரூபானு
பவத்தின் றன்மையையும், வேதாக
மங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபா
டின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவ
ஞானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமா
யுள்ளவைகளின் றன்மையையும்
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்ப
மாக விளக்கியுள்ள இந்நூலை துக்க
நிவர்த்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தி
யிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும்
அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய
தென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்
காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை
சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் ஸ்டாம்பு
அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுச்சேரி.

பிழை திருத்தம்.

வித்தகம் தொகுதி. 2. இல. 13.

பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
4	1	27	உண்மையை	உண்மை
4	1	32	நண்மணி	நன்மணி
4	2	17	சீவன்.	சீவன்முத்தர்க்கு
6	1	22	சொல்லப்பட்ட	செய்யப்பட்ட

திருவாசக உண்மை.

தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகம் பேராசிரியர்)
அவர்கடால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்
கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்
யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும்,
மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும்
தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திரு
வாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை
நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழு
தப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணு தபால்
முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்
ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

வருட சந்தா

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0

வேளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுச்சேரி.

அறிவிப்பு

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.